

NR 4 2025

Tills döden skiljer oss åt Trons ABC: Den Heliga Familjen

**Svenska
kyrkan**

JOHANNEBERGS
FÖRSAMLING

Drömmen om *någon*

I en av mina första dagböcker går det att läsa hur jag som 9-åring med viss oro skrivit: "Kära dagbok jag kommer att skriva om min första puss här. Om jag nu får någon". Filmer, sagor och böcker – ja till och med Bibeln – berättar om lyckan över att finna någon att dela livet med. Vi matas ständigt med bilden av tvåsamheten som det högsta goda. Men redan som barn verkar jag ha förstått att det där kanske inte händer alla. Inte ens alla som längtar efter någon.

Om man är singel och vill vara just singel så är det ju inga konstigheter med det. Men vad händer om man lever ensam och längtar efter någon? Vi är många som antingen varit eller är i den situationen. Att vilja ha någon i mitt liv som jag ännu inte mött lämnar mig hängande någonstans mellan hopp och förtvivlan. Stressen över att i tanken hela tiden ställa sig till denna någons förfogande kan vara stor. Är *det mig det är fel på?* Det faktum att en partner fattas i ens liv kan ibland kännas som ett personligt misslyckande.

Att träffa någon är inte helt utanför ens egen påverkan, men inte heller helt inom den. Kanske måste

sorgen i ofrivillig ensamhet erkännas för vad den är: en förlust av det liv som man drömmer om. Och som vid alla förluster så kan det vara nödvändigt att sörja, också för att ge sig själv utrymme att fundera över hur jag bäst lever ett fullgott liv utan denna någon jag längtar efter. Det är trots allt möjligt.

Jag kan inte lova att längtan efter någon kommer att gå över. Men en sak har jag anat: oavsett om man lever med någon eller inte så har sökandet efter någon sin grund i längtan efter den fullkomliga gemenskapen, den som gör oss hela. Längtan efter Gud. Och jag tror att detta sökande efter någon ytterst är Guds sökande efter oss. Gud, som sedan Bibelns första rader ropat: "Var är du?" (1 Mos 3:9). Om man längtar efter en partner så hjälper det såklart inte att vara efterlängtd av en älskande Gud. Det kanske inte är tröst – men det kan vara ett ljus längs vägen.

Linda Knutsson, universitetspräst

Det inkluderande &-tecknet, som är namnet på denna tidning, uttrycker att Johannebergs församling vill verka för sammanhang och gemenskap. Mellan människor, och mellan människor och Gud. Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Den räknas som samhällsinformation och delas ut gratis till alla hushåll inom församlingens geografiska gränser.

JOHANNEBERGS FÖRSAMLING

🌐 www.svenskakyrkan.se/johanneberg

📘 [johannebergsforsamling](http://johannebergsforsamling.se)

📱 [buraskyrkan](http://buraskyrkan.se)

📍 Walleriusgatan 1

☎ 031-731 61 30 (gemensam växel)

✉ johanneberg.forsamling@svenskakyrkan.se

PRÄSTER – TILLGÄNGLIGA FÖR SJÄLAVÅRD OCH BIKT:

Mattias Sundkvist, församlingsherde

☎ 031-731 86 35

✉ mattias.sundkvist@svenskakyrkan.se

Timothy De Bernardi, präst (tjänstledig 50%)

☎ 031-731 86 58

✉ timothy.debernardi@svenskakyrkan.se

Ansvarig utgivare: Mattias Sundkvist. Redaktion: Gunnar Persson, Mattias Sundkvist, Malin Aghed, Ingrid Eliasson, Henrik Westbacke. Produktion: Kyrkbyrå. Tryck: Sandstens tryckeri.

DIAKONALA RESURSER – TILLGÄNGLIGA FÖR SJÄLAVÅRD, SAMTAL OCH STÖD:

Daniel Brorsson, diakon

☎ 031-731 86 47

✉ daniel.brorsson@svenskakyrkan.se

Catharina Winge Westholm, diakon

☎ 031-731 61 26. 0761-02 67 86

✉ catharina.wingewestholm@svenskakyrkan.se

Kristina Rage, församlingskurator/själavårdare

☎ 031-731 86 26, 0706-12 12 24

✉ kristina.rage@svenskakyrkan.se

BOKNING AV DOP, VIGSEL, BEGRAVNING:

☎ 031-731 66 00

✉ gbg.bokning.centrum@svenskakyrkan.se

A close-up photograph of two hands, one appearing older and more wrinkled than the other, holding each other gently. The hands are positioned over a background of out-of-focus autumn leaves in shades of orange, yellow, and brown. The lighting is warm and soft, creating a sense of comfort and connection.

Dit du går, går också jag,
och där du stannar, stannar jag.
Ditt folk är mitt folk,
och din Gud är min Gud.
Där du dör, vill jag dö,
och där vill jag bli begravnen.

Ur Bibeln, Ruts bok 1:16–17

Johannes och Alina har varit gifta i tre år och ser fram emot många jular tillsammans.

Tills *döden* skiljer oss åt

– Jag hade nog ingen tydlig bild av att gifta mig. Det är ingen barndomsdröm utan något som vuxit fram över tid. Vår relation har vuxit fram i tillit.

Alina Ridderstad Nordberg ser på sin man Johannes och pausar, innan hon tillägger att det nog var tillit de saknade i början. Nu har de varit ett par i ungefär tretton år. Johannes ler och säger att för honom har det alltid funnits med, det där om att vilja gifta sig någon gång.

– När man är ungdom är det skakigt och lite fram och tillbaka, så var det i alla fall för oss, men efter något år bestämde vi att vi skulle skärpa oss.

Relationsfasta

Vi ville landa i ett större och tydligare beslut, så vi tog en fasta från varandra i 40 dagar för att ta reda på vad vi ville. Efter det var jag helt säker, och när vi möttes igen visste jag att nu behöver jag fiska in henne här.

Paret tittar på varandra och skrattar. Alina berättar att hon fortfarande inte var helt övertygad.

– Men jag var försiktigt positiv som det heter, så vi fortsatte prata. Då växte tilliten till varandra och vår relation blev viktig på riktigt.

Någon månad efter fastan togs det gemensamma beslutet att de ville fortsätta vara ihop och tillsammans.

– Jag tror att det var tiden som gjorde att beslutet blev så bra. Och för mig var nog det allra viktigaste att jag fick se att Johannes verkligen tog vår relation på allvar.

Lyssna innåt

Idén till relationsfastan kom från en kompis som också var med i kyrkan. Det finns många exempel i Bibeln på människor som fastar för att kunna koncentrera sig i en viktig valsituation. Johannes och Alina kände att om de var ifrån varandra lite skulle de få tid att tänka och be på egen hand, men för Johannes blev det jobbigt. Han hade precis tagit studenten och börjat på Chalmers, och gymnasiekompisarna fanns inte kvar i vardagen. När han också skulle vara borta från Alina kändes det som att all trygghet rycktes bort. För Alina var det annorlunda.

– Vi visste att fasta kan vara ett sätt att skala av, få tid att hitta Gud och lyssna inåt, och det visade sig vara bra. Jag tyckte att det var skönt att ta en paus, för det var svårt att i en så ung ålder förstå vad det innebär att vara i en relation.

Ung kärlek

Alina och Johannes blev ihop år 2012, och gifte sig i juli år 2022. Båda hade konfirmerats på Åh stiftsgård och lärde känna varandra något år senare i Åh Göteborgsbaserade ungdomsgrupp BAS. När de blev ihop var Alina 15 och Johannes 16 år.

– Så när vi gifte oss hade vi varit ihop länge. I min kontext som miljökonstult blir folk ibland förvånade över att

jag är gift trots att jag är ung, men de flesta blir bara nyfikna på ett bra sätt, berättar Alina.

Johannes jobbar som lärare på en kristen skola, där folk verkar mer vana vid folk som gifter sig unga.

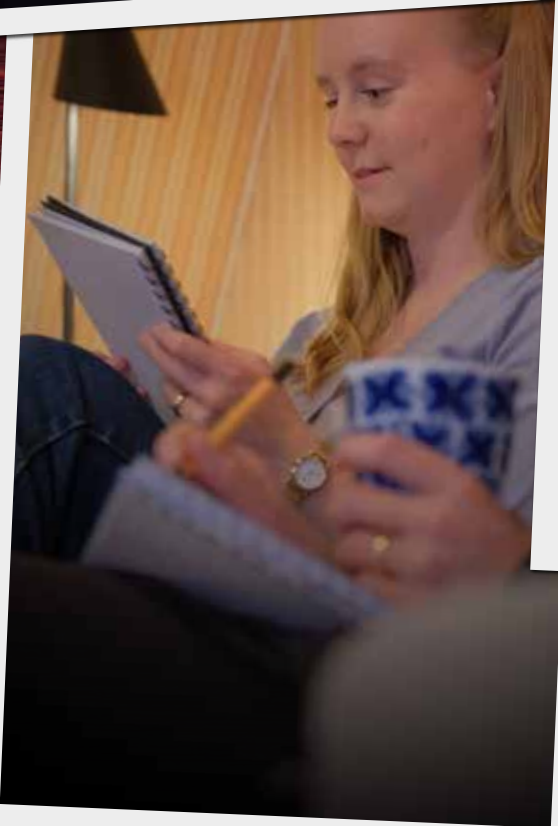
– Fast så unga var vi inte. Jag var färdig lärare och Alina gick sin mastersutbildning och skrev på sitt examensjobb den våren då vi planerade vårt bröllop, hon var 24 och jag var 25 år då, förklarar han.

Stort löfte, stor kärlek

Det var en hektisk vår, då allt skulle göras samtidigt, och för att inte tappa bort vad det egentligen handlade om bestämde sig Alina och Johannes för att gå en Alpha-kurs om äktenskap i Buråskyrkan. De beskriver det som både läskigt och fint att ta beslutet om en gemensam framtid.

– När vi funderade på äktenskap förstod vi att vi båda bar på en längtan att dela livet med varandra på ett djupare plan. Att då lova att nu är det tills döden skiljer oss åt ger en väldigt stor trygghet att vila i, säger Johannes och Alina fyller i.

– Ibland hör vi andra äktenskapslöften, där "tills döden skiljer oss åt" inte finns med, och det kan vi reflektera över. För oss är det oerhört vackert att få lova varandra trohet in i döden. När vi förlovade oss var det ingen som

Att bestämma sig för en livslång relation kan vara både stort och skrämmande, men det är både vackert och värt, tycker Alina och Johannes.

överbaskade någon utan vi gjorde det tillsammans. Det är ett jättestort be- slut, så det är läskigt med rätta. Men ett stort löfte ger också en stor trygghet.

Äktenskapskonferens

Kursen i Burås gav paret fördju- pade samtal inför det stundande äktenskapet. Här var just rela- tionen och resten av livet i fokus, inte själva bröllopet.

– Mitt i att vi var trötta och stressade den våren var det en värdefull tid. Kursen gav oss verktyg som vi fortfarande använder oss av, säger Alina, och frågar Johannes om det är okej att berätta om konflikthanteringsmetoden. Han nickar, så Alina fortsätter.

– De sade att det ofta finns två sätt att möta en konflikt, antingen som en igelkott eller som en nos- hörning. Noshörningarna springer med nosen först och lyfter gärna upp konflikten i luften, de vill bolla argument och lösa allting ome- delbart. Igelkotten stänger in sig och vill tänka ifred innan något kan lösas. Den bilden har verkli- gen hjälpt oss.

– Ja, för vi är en av varje, säger Johannes, och båda skrattar.

Ett annat verktyg de använ- der sig av var tipset att åka på en årlig äktenskapskonferens. I likhet med föreningar och företag som ordnar konferenser för att reflektera bakåt och planera framåt åker också Alina och Johannes iväg för att se över sitt äktenskap.

– Vi tillbringar en helg i en sommarstuga, och så pratar vi. Det är väldigt teoretiskt, och det

kanske kan låta lite torrt, men det är jättebra. Det kan röra hur ekonomin ser ut, hur det går med hushållssysslorna eller vad vi vill i framtiden. Det handlar egentligen om att se till att vi får plats i vår relation båda två, förklarar Alina.

*”Ett stort löfte
ger också
en stor trygghet.”*

Johannes håller med och säger att det kan vara svårt att en vanlig onsdag vid middagsbordet ta upp en job- big ekonomisk fråga eller något annat som skaver. Då är det bra att båda vet att det kommer att finnas tid till detta längre fram.

– Vi inleder helgen med att säga vad vi gillar med varandra, så att vi alltid vet att grunden till att vi gör allt vi gör är att vi älskar varandra och vill leva ett bra liv tillsammans. Det var också något vi lärde oss på kursen, att alltid börja större samtal med att visa uppskatt- ning för varandra.

Lever med kyrkan

Alinas och Johannes tankar om äkten- skap kommer till stor del från kyrkan, och Gud har en viktig plats i deras rela- tion. Tron är en naturlig del av vardagen, med kyrka varje söndag, bordsbön och ett gemensamt böneliv. Det senare är dock inte alltid så lätt att få till.

– Vi säger att vi längtar efter det men det kan vara svårt, dels att få in det i livspusslet, dels att

vi är vana att prata med Gud på vårt eget sätt. Nu ska vi lära oss att prata med honom gemensamt, lite som att hitta ett nytt språk, säger Alina.

Johannes berättar att gudstjänsten är den primära platsen där de mö- ter Gud, och att det är fint att få göra det tillsammans. Han pausar och frågar Alina om det är okej att berätta om evangelie- texten? Nu är det hennes tur att säga ja.

– Jo, när evangelietexten ska läsas och prästen säger ”Upplyft era hjärtan till Gud”, då brukar vi lägga armen om varandra. Jag tycker om den stunden: här står jag och min fru tillsammans inför Guds ord.

– Det tycker jag också om, instäm- mer Alina.

Hängivenhet

Om de ska ge något råd till dem som just nu funderar på om de ska gifta sig eller inte, skulle det vara att våga ta steget. De är ivriga och avslutar ibland varandras meningar.

– Att våga bestämma sig för att det är vi är stort och kan vara en skräm- mande tanke, men det är både vackert och värt, säger Alina. Johannes tillägger att modet kanske behövs extra mycket just nu.

– Vi lever i ett samhälle där vi alltid ska ha alla dörrar öppna, men ibland måste man stänga några för att det ska bli bra. Att säga nej till något annat är att säga ja till varandra och att våga hänge sig åt relationen.

Text: Malin Aghed

Foto: John Eliasson

Trons ABC

Den Heliga Familjen

Den Heliga Familjen – Jesus, Maria och Josef – är på många sätt en helt vanlig familj: en man, en kvinna och ett barn. Men det är också en helt unik familj: barnet inte bara är ett människobarn, utan också Guds Son.

Maria och Josef var trolovade. Planen var att de skulle gifta sig. I väntan på bröllopet levde de i sexuell avhållsamhet. Maria blev dock gravid ändå. För paret var det uppenbart att detta inte gått till på ett naturligt sätt. Maria visste förstås att hon inte hade haft sex. Hon hade också mött en ängel, som hade berättat att hon skulle bli mor till Guds Son, utan någon mans medverkan. Även Josef blev av en ängel informerad om ursprunget till den märkliga graviditeten.

Både Maria och Josef måste ha förstått att deras berättelse skulle vara svår att tro för många, och att de därför riskerade att få dåligt rykte. Trots det valde de att ta emot barnet. Jesusbarnet är Gud som blir människa. Det betyder inte, att Gud hade sex med Maria: Jesus är ingen korsning mellan Gud och människa, ingen halvgud som i grekisk och romersk mytologi.

Jesus är istället helt och hållet Gud, och helt och hållet människa. Den gudomliga naturen förändras inte, inte heller den mänskliga, utan de förenas oupplösligt med varandra i en person. Den gudomliga naturen kommer från den andra personen i Treenigheten, nämligen Sonen, och den mänskliga naturen kommer från Maria. Jesus är dock inte två personer. Jesu person är den andra personen i Treenigheten, som till sin gudomliga natur också lägger den mänskliga. När det lilla Jesusembryot tar gestalt i Marias moderliv, är det alltså Gud som ikläder sig en första mänsklig cell. Detta är stort, mycket

stort: Gud förenas med människosläktet, och Han gör det i den allra ringaste form.

På detta sätt blir Maria och Josef Guds medskapare. Varje kvinna och man, som kroppsligt förenar sig, så att nytt mänskligt liv uppstår, är Guds medskapare av människosläktet. I den Heliga Familjen är det Maria som får skaparuppgiften. Den gudomlige Sonen, som själv är oskapad, blir till sin mänskliga natur skapad. Den Evige får en begynnelse. Den oändlige begränsar sig så att Han ryms i ett moderliv.

Jesus, Sonen, som av evighet har levt i en fullkomlig relation med sin himmelske Fader, blir till sin mänskliga natur biologiskt faderlös. Han blir det för att vi, som inte kände Gud som vår Far, skall få en himmelsk Fader.

Så inleds i julen Sonens nedstigande och utgivande, som kulminerar på korset där Han, den odödlige, ger sitt liv för att vi dödliga skall få liv. Och Han uppstår med sin mänskliga kropp, för att också våra dödliga kroppar skall genomströmmas av Hans gudomliga liv och uppstå till evigt liv.

Gunnar Persson

*”Jesusbarnet är Gud som
blir människa”*

Fira julen i kyrkan!

Julafton 24 dec

11.00 Julspel. Buråskyrkan.
Kom och sjung in julen med oss.
Medverkande i julspelet är från församlingen.

23.00 Julnattsmässa. Johannebergskyrkan. Tony Larsdal.
Göran Allvar.

Juldagen 25 dec

10.00 Mässa. Buråskyrkan.
Tony Larsdal. Karin Stenbäck.

Annandag jul 26 dec

11.00. Högmässa. Johannebergskyrkan. Björn Bäckersten.
Jan K Delemark.

Söndagen efter jul 28 dec

10.00 Mässa. Buråskyrkan.
Tony Larsdal. Noomi Wagersten.

Nyårsafton 31 dec

16.00 Nyårsbön. Johannebergskyrkan. Björn Bäckersten.
Göran Allvar.

Nyårsdagen 1 jan

11.00 Högmässa. Sammanlyst
till Vasakyrkan.

Söndagen efter nyår 4 jan

10.00 Mässa. Buråskyrkan. Björn Bäckersten. Karin Stenbäck.

Trettondedag jul 6 jan

11.00. Högmässa. Johannebergskyrkan. Tony Larsdal. Jan K Delemark.

Stilla dag

Stilla dag med temat "Se jag gör allting nytt". Dagen går i retreatens tecken vilket innebär att vi delar gemenskap i tystnad. I tystnaden får vi chans att varva ner och på ett kravlöst sätt låta Gud möta oss. **Anmäl dig på hemsidan senast 19 november. Lör 22 nov kl. 9.30–17.00, Buråskyrkan**

Zions Gospelkonsert med film från The Chosen

Tre gospelkonserter med film ur den världskända serien The Chosen – en kortfilm om Jesu födelse ur herdarnas perspektiv. Fika, grill, försäljning m.m. på tisdagen. Biljett (gratis) behövs. **Tis 2 dec kl. 18.00 och 19.00 samt sön 7 dec kl. 12.15, Buråskyrkan**

Sånger i adventstid

Lunchmusik med Björn Larsson, baryton, och Jan K Delemark, piano, framför sånger i adventstid av Steven Adams, Jean-Baptiste Faure, Karl Collan och andra. **Tis 2 dec kl. 12.00, Johannebergskyrkan**

Adventsfest

Buråskyrkan och Johannebergskyrkan inbjuder till adventsfest med luciatåg, körsång och fika.

Ingen anmälan. Frågor och ev. matallergi: Daniel Brorsson, 031-731 86 47.

Tis 10 dec kl. 12.00–14.00, Johannebergs församlingshem

Julkonsert

Julkonsert med Lutherska Missionskyrkans kör, orkester och solister under ledning av Sven och Johanna Fridolfs-son. **Lör 13 dec kl. 19.00, Johannebergskyrkan**

Julsång i Johanneberg

Välkommen till Johannebergskyrkans traditionella julkonsert! Sjung med i och lyssna till julens sånger och psalmer tillsammans med Magnus Tjelle, sångsolist, körerna Vox Johannae och Sofia Johanssons Kammarkör samt blåsorkestern Mölndal Symphonic Band. **Sön 14 dec kl. 18.00, Johannebergskyrkan**

Julspel på julafton

Julspel kl. 11.00. Kom och sjung in julen med oss! De medverkande i julspelet är från församlingen. **Ons 24 dec kl. 11.00, Buråskyrkan**

Sprid ljus i mörkret.

I natt vaknar miljontals människor till ljudet av krig och konflikt. Var med och bidra till fredsarbete i världens mest konfliktdrabbade områden. Tillsammans gör vi skillnad! **Act Svenska kyrkan – Swish: 900 12 23**

Ditt medlemskap gör skillnad

Kul att du funderar på att bli medlem i Svenska kyrkan! Här kan du fira gudstjänst och vara med och bära hela bredden av kyrkans liv – diakoni, musik, barnverksamhet, gemenskap och mycket mer. **Läs mer på vår hemsida.**

Terminsstart våren 2026

Körer, Alphakurser, häng för barn och unga, bibelstudium, Café Johanneberg och mycket mer! Välkommen till Buråskyrkan och Johannebergskyrkan i vår. **För startdatum och mer information, se sociala medier och hemsidan: svenskakyrkan.se/johanneberg**

Inget kan *bli fel*

Till nervösa brudpar brukar jag inför vigselgudstjänsten säga ungefär: "Inget kan bli fel – det kan bli på ett annat sätt än vi tänkt men det kan aldrig bli fel. Ni möts av idel välvilja av de människor som är här för att fira tillsammans med er".

Det mesta kan bli på ett annat sätt än man tänkt sig. Jag tänker på den brud som även var kokerska på våra barns förskola. Hon grät sig igenom hela vigseln med sådan kraft att den mängd mascara som floderna av tårar drog med sig bildade två vertikala svarta streck på framsidan av den vita brudklänningen. Jag tänker på den marskalk som svimmade av anspänning och mitt under vigselakten föll raklång baklänges genom de utsökta blomsterutsmyckningarna. Jag brukar hävda att barn aldrig skriker när jag döper dem, utom när föräldrarna valt att överraska alla som gästat dopet genom att också passa på att viga sig. Varje gång, utan undantag, har barnet skrikit sig igenom hela ceremonin. Det som var planerat har blivit på ett andra sätt – men aldrig med en eftersmak av att det blev fel.

Någon enstaka gång har jag mött ett brudpar där jag inte uppmuntrat med orden "inget kan bli fel", eftersom min känsla har varit att allt faktiskt kan bli fel – i brudens ögon. Min roll som präst har de gångerna upplevts som en statist i brudens välregisserade föreställning. Och när jag sneglat på brudgummen har jag kunnat ana att han upplevt det på samma vis.

Ett fåtal vigslar sticker ut ur mängden, vigslar präglade av varken nervositet eller storslagen regi. Inramningen har varit enkel. Kostnader har hållits nere. Varken utsmyckning, festarrangemang eller klädsel har vittnat om en stor budget. Brud och brudgum har båda varit i mogen ålder. De har varit öppna med de prövningar livet har bjudit – inte sällan med erfarenheter av svikna löften och brustna relationer. Det jag framför allt har burit med mig från mötet med de paren har varit upplevelsen av kärlek som helar och upprättar.

Oavsett om den finns mellan två äkta makar, mellan syskon eller i en vänskapsrelation är det som vigselordningens inledningsord talar om sant: kärleken är en gåva från Gud som vi tar emot för att ge till andra – en kärlek som helar och upprättar.

Mattias Sundkvist, församlingsherde

